

02.10.2015

ДА ДНЯ НАСТАЎНІКА

Ракавец Роза -- вучаніца 10 класа

“З маленства чалавеку дапамагаюць і абараняюць вельмі розныя людзі. Спачатку нас выхоўваюць бацькі. Затым, калі мы ідзём у школу, яны давяраюць нас настаўнікам, якія і на самай справе адыгрываюць вельмі важную і вялікую ролю ў жыцці кожнага. Апрача ведаў, якія нам абавязкова будуць патрэбны, настаўнікі нам даюць вельмі важныя парады. Сапраўдным настаўнікам можа стаць не кожны, бо гэта прафесія патрабуе поўнай аддачы, яна патрабуе “дзеянніцаў” не толькі галавой, але і сэрцам. Кожны настаўнік аддае вучням частку сябе, сваёй душы. На жаль, не кожны вучань гэта разумее. Настаўнікі не дзеляцца на добрых і дрэнных. Іх мы павінны паважаць, незалежна ад іх узросту, спосабу жыцця і іх становішча, таму што прысвяціць сваё жыццё навуцы—гэта сапраўдны подзвіг. І я выказваю вялікую падзяку ўсім настаўнікам нашай школы за іх вялікую працу. Вы з’яўляецеся нашым промнем. І няхай заўсёды ў кожнага настаўнікі будуць самымі важнымі ў жыцці!”

**Ляцяга Яна –
вучаніца 7 класа**

“Настаўнік—гэта паважаны чалавек у школе. Светлы, разумны і прыгожы. Ведае ўсё і вучыць нас дабрыні, павазе да іншых. Ён нас прымушае запамінаць усё, што гаворыць, а гэта нам спатрэбіцца ў будучым. Любіце і паважайце настаўнікаў!”

**Дземідовіч Вольга--
вучаніца 10 класа**

”Для мяне настаўнік— гэта не проста той, хто вядзе прадмет, вучыць пэўным навукам, якія, вядома, мне спатрэбяцца ў жыцці. Настаўнік для мяне значыць вельмі многае. Мая першая настаўніца дала зразумець, што такое школа, і дала самыя важныя веды. Другія настаўнікі мне далі зразумець, што такое жыццё і як ісці ў дарослае жыццё. Настаўнік заўсёды можа падтрымаць, дапамагчы паверыць у сябе. Дзякую ўсім настаўнікам!”

**АЛЕСЬ ПАДАЛЯК – былы
настаўнік беларускай мовы і
літаратуры Крываносаўскай сярэдняй
школы**

Дню настаўніка

Зазываюць званкі,
Не адзін, а мо сотня ці болей.
Пралятаюць гады,
Як гурток палахлівых сініц.
Мы з табой рэгулярна
Вытыкаем вучнёўскую долю,
Каб жывіла яна,
Як вада з беларускіх крыніц.

Перад намі праграмы,
Перад намі вучнёўскія твары,
Каляровая крэйда,
Без якой нам ніколі не быць.
Гэта ўсё для таго, каб пазней
Наш малодшы таварыш
Мог жыццёвую нітку
Самастойна ўпэўнена віць.

Дзень настаўніка звычайны,
Толькі вер
Ты, мой лепшы таварыш,
Мы з табою раздзелім
Няўдачу і поспех заўжды.
Мне вось хутка за сорака.
А ты ў адпачынак не марыш?
Ну дык што ж, заставайся заўсёды
Такім маладым!

Ракавец Аляксандр Адамавіч— выпускнік 1968 года

Гэты чалавек дасягнуў вялікіх вышынь, але лічыць, што фундамент для поспеху быў закладзены школай. Гаворыць з сардэчнай цеплынёй пра настаўнікаў, якія яго вучылі.

--Мне ў жыцці вельмі спатрэбілася матэматыка і фізіка. Матэматыкі былі розныя, аднак аснова была закладзена Александровым Васілём Антонавічам. Фізіку ў мяне выкладала Серая Маіна Канстанцінаўна. Цудоўная настаўніца, выдатны фізік, добрая, шчырая і патрабавальная, вельмі даступна тлумачыла матэрыял. Вучні яе слухалі і паважалі. Ёй заўсёды буду ўдзячны.

Помню ўрокі Русаковіч Васілісы Несцераўны. Нам, сельскім дзецям, многае станавілася адкрыццём. На прывычныя расліны мы глядзелі, дзякуючы ёй, як на незвычайны экзэмпляр. А экзэтычныя жывёлы станавіліся бліжэйшымі і больш зразумелымі.

Цікавымі ўрокі працы былі ў Сойкі Дзяніса Дзянісавіча. Пад яго кіраўніцтвам мы маглі працаваць на станках, вырабляць што-небудзь з дрэва і нават занесці дадому кружок або тапарышча. Мы тады сябе адчувалі дарослымі, нават гаспадарамі.

Заўсёды помняцца мне ўрокі беларускай літаратуры Падаляка Аляксея Макеевіча. Я і сёння перачытваю з задавальненнем творы беларускіх пісьменнікаў, асабліва І.Мележа. Гэта ўсё дзякуючы Падаляку. Яго ўрокі былі незвычайныя. Ён многа ведаў, з многімі аўтарамі сустракаўся, расказваў тое, чаго не давалі падручнікі, на ўсё меў сваю думку, якая не заўсёды супадала з крытыкай. Ён цудоўна чытаў на памяць. На ўроку было цікава заўсёды, таму што мы таксама маглі выказвацца, не думаючы пра адзнакі. Сам невысокі, паўнаваты, ён рабіў любы ўрок і клас утульным. З ім было спакойна ўсім, таму ўсе чыталі, каб адказваць для яго. Лепшых урокаў, здаецца, і не было.

Дзякуючы настаўнікам гэтай школы, я змог паступіць пасля васьмі класаў у тэхнікум і вучыцца там. У гэтым дапамагалі веды і маё старанне. Я разумеў, што дарогу трэба прабіваць самому.